

TEREMTŐ LÉLEK

LEVÉL A VERESEGYHÁZI KATOLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG ÉLETÉRŐL

X. évfolyam 9. szám

2010. október

MÁRIA ÁLTAL JÉZUSHOZ

Mária által Jézushoz - ez volt az október 2-i máriabesnyői zarándoklatunk jelmondata. Valóban a 11 kilométeres táv megtételén kívül a célunk az volt, hogy Mária lelkületével közelebb kerüljünk Jézushoz. Ebben segített bennünket menet közben a rózsafüzér elmélkedő imádkozása - Máriával együtt megrendülten szemlélni Jézus életének főbb eseményeit - és Máriabesnyőn Kemenes Gábor atya elmélkedése és igehirdetése.

A zarándoklat reggelén nyolc órakor kezdtünk gyülekezni a margitai keresztnél. Friss volt az idő. A szánkózó domb oldalán lassanként szállingóztak felfelé kisebb csoportokban az emberek. Hárman érkeztek Erdőkertesről és negyvenhárman Veresegyházról. Fél kilenckor családok kis és nagy gyerekekkel, ifi hittanosok, fiatalok és

már régebb óta fiatalok a keresztet körbe állva kezdtük el imádkozni a világosság rózsafüzér első tizedét. Szeretett II. János Pál pápánk ajánlása szerint a tizedet a hozzátartozó evangéliumi rész felolvasásával és rövid elmélkedéssel vezettük be. Majd a tized végén az - Induljunk békével! Jézus nevében! - buzdítással indult el a menet. A menet elején a kereszt haladt, mi pedig mind utána. Életünk zarándokútján, az örök otthon felé igyekezve, Jézus keresztje mutatja nekünk az utat. Az ő útját járva - az áldozatos segítő szeretet útján - érzük el mennyei célunkat, az örök boldogságot. A Jézus útján járásban, a Jézushoz hasonulásban Szűz Mária, Jézus anyja a legfőbb

példaképünk és segítők. Így a menetben egy „Rózsafüzér Királynője Könyörögj Érettünk!” – feliratú „máriás” lobogót is magunkkal vittünk. Jó volt látni a gyerekek lelkesedését, hogy szinte egymás kezéből vették ki a körmeneti keresztet. A felnőttek is nagyon - nagyon készségesen vitték a viszonylag nagyméretű, nehéz lobogót, ami miatt előzőleg aggódtam, hogy

nehéz lesz végig vinni. Útközben három helyen is tartottunk pihenőt. A pihenők alkalmával egy-egy tizedet is elimádkoztunk Jézus életének eseményeiről elmélkedve. Szép volt látni, ahogy a gyerekek is bekapcsolódtak az imánkba. Háromnegyed kettőre értünk a kegyhelyre. Gábor atya már várt ránk és még tizenkilenc testvérünk, akik busszal jöttek Veresről és Kertesről. Az elmélkedés alatt a gyerekek egy közeli réten játszhattak. Köszönet a fiataloknak, akik vállalták, hogy vigyáznak a gyerekekre, s együtt játszanak velük. A szentmisére a gyerekeket is behoztuk az altemplomba. Az elmélkedésből és a prédikációból leginkább az érintett meg, hogy egy fiatal lánynak az engedelmes döntésén múlt az, hogy eljőjön hozzánk az Isten országa, maga Isten jöjjön el közénk. Az ő igenjén múlt, hogy megszülessen Emmánuel (jelentése: velünk az Isten). Ennek a fiatal lánynak, Máriának, az Isten róla alkotott tervéhez való alázatos, engedelmes hozzáállásán múlt, hogy Isten országa közöttünk lehessen. Mária által jöhetett el Jézus, jöhetett el Isten országa. Mindannyiunknak máriás hivatásunk van. Alázattal, engedelmesen igent mondani, belesimulni Isten akaratába, Jézust befogadni, Jézust hordozni, Isten országát jelenvalóvá tenni. Ebben kérjük a Szűzanya közbenjárását az életünkre! Örömteli volt a szentmisében átélni, hogy az Eucharishtiában „velünk az Isten”. S a szentmise után a buszon hazafelé az utolsó tized imádkozása közben hálatelt szívvel s boldogan ízlelgetni a nem sokkal előtte átélt hittitkot: Aki az Eucharishtiában nekünk adta önmagát. Lukács Péter

A zarándoklat imafüzete elérhető a honlapunkon: veresegyhaz.vaciegyszazmegye.hu/letoltesek/zarandok_imafuzet.pdf

AMIT A SZÍVEMMEL FÉNYKÉPEZTEM LE A ZARÁNDOKLATON

I. kép: A 3. titkot imádkozzuk - Aki meghirdette Isten országát

Édesapa törökülésben ül a földön, ölében a 10 éves kislánya. Szemmel láthatóan a kislány még nem nagyon imádkozott rózsafüzért, tétován teszi egyik kezéből a másikba a „gyöngyöcskéket”. Édesapa pedig megfogja Zsófi kezét, ujjacskáit az aktuális szemre igazítja és immár együtt, kéz a kézben folytatják az imádságot a többi zárandokkal.

II. kép: A 4. titkot imádkozzuk - Aki a Tábor hegyén megmutatta isteni dicsőségét

A meredek hegyoldalt megmászva értünk zárandokutunk legmagasabb pontjára. Legtöbben ülve imádkoztak, mint azok a gyerekek is, akikhez minden előzetes megbeszélés nélkül a negyedik Üdvözlégy után Péter odatartotta a mikrofont, és ők a legtermészetesebb módon folytatták az ima vezetését. (Mint később kiderült, mindhárman október 9-én lesznek elsőáldozók.)
FeRe

ZARÁNDOKLAT 2010.

Október első szombatján hűvös-borús napra ébredtünk, de nyilván Máriabesnyőre tartó zárandoklatunk is csak olyan program lehetett, amely – hivatalosan szólva – „kedvezőtlen időjárás esetén is megrendezésre kerül”. Kétségtelenül kicsit csípett a levegő a dombtetőn lévő Szent Margit kápolnánál, ahol találkoztunk, de végül is egész nap nagyon kellemes őszi idő volt.

Zárandokutunkon a Világosság Rózsafüzérét imádkoztuk. Külön köszönet Lukács Péternek az erre az alkalomra készített szép kiadványért, amelynek forgatásával még a gyakorlatlanabbak is gyorsan elsajátíthatták a rózsafüzér-imádkozás „technikáját”. A belső lényegét meg úgyis mindenkinek magának kellett hozzátennie. Az első titkot indulás előtt imádkoztuk, majd elindultunk a Margita irányába. Utunk nagyon szép erdőkön át vezetett. Jómagam 12 éve lakom Veresegyházon, de erre - mármint a kilátón túli részeken - sajnálatosan még sosem jártam, így egészen meglepett, hogy a besnyőig tartó utat szinte teljes egészében erdőségben lehet megtenni. A zárandokok között nagyon sok kisebb-nagyobb gyermek is volt, akik nagyon vidáman rótták a kilométereket, de a pihenőknél a titkokat

imádkozva ők is elcsendesedtek, hogy aztán újult erővel szaladgáljanak a következő megállásig.

Babatpusztát követően átmentünk az autópálya alatt, majd utunk egyik legmeredekebb kaptatója következett. Ennek tetejére felérve imádkoztuk a negyedik titkot. Az út innen már lefelé vezetett, majd néhány kanyar után megláttuk a templom kimagasló tornyát.

A templom előtt már vártak minket a busszal érkezett hívek.

Az altemplomban Kemenes Gábor atya tartott bevezetőt Máriáról, a Mária-kultuszról, a jelenésekről, majd szentmise következett. A szentmisét követően egy gondolat erejéig felvillant a visszafelé is gyalogmenet gondolata, de a fáradt izmok, az egyre hűvösebbé váló levegő gyorsan elhessentette ezt a gondolatot még a legbátrabbakból is. Így aztán a visszafelé-utat kényelmesen, a jól befűtött busszal tettük meg, ahol sor került az ötödik titok elimádkozására is. Nagyon jó érzéssel, testben-lélekből feltöltődve értünk haza.

Köszönöm, hogy itt lehettem!

HoGy

Kedves Testvérek!

A zarándoklatok mindig sok kegyelmet adnak a résztvevőknek, mint ez az eddigi zarándoklataink beszámolóiból is kiderült. Bizonyára sokan voltak már sokfelé az országban, a világban zarándoklaton; egyedül vagy csoportosan. Ha van olyan lelki élményük, amelyet egy zarándoklaton tapasztaltak meg, amit szívesen megosztanának a közösséggel, kérjük, jelezzék és küldjék el, hogy mi is épülhessünk belőle. Ha érkeznek írások, sorozatot is indíthatunk, amelyben zarándokélményeinket oszthatjuk meg másokkal. Tehetjük ezt aktuálisan azért is, mert 2010. Szent Jakab éve. Várjuk írásaikat, élménybeszámolóikat!

A szerkesztők

SZENT JAKAB ÉV

A hagyomány szerint Jakab apostol sírját őrző zarándokhelyen 2009. december 31-én vette kezdetét a jubileumi Szent Jakab-év a katedrális szent kapujának megnyitásával, melynek alkalmából XVI. Benedek pápa is ellátogat majd e jelentős keresztény zarándokhelyre 2010 novemberében. A 2010-es év újra Szent Jakab-év, egészen pontosan a 119. a sorban, mióta 1122-ben bevezették számontartásukat. Minden olyan évet Szent Jakab évének tartanak, amikor idősebb Jakab apostol születésnapja, július 25-e vasárnapra esik. A legenda szerint Galiciában térített hét éven át idősebb Jakab apostol, akinek

holttestét tanítványai hozták vissza ide, miután Kr.u. 44-ben Heródes Agrippa karddal kivégeztette Palesztinában. A feltételezett sírt csak 813-ban találta meg egy remete, akit különös fény vezetett el a helyhez. Innen jön a város neve is: Santiago Szent Jakobot, campus stellae, azaz compostela pedig a csillagok földjét jelenti. A megtalált sírt 800 óta egyre növekvő tisztelet vette körül. Először egy kis kápolnát építettek föléje, amit 899-ben III. Alfonz kibővített, de az arabok 997-ben lerombolták. Magát a sírt azonban megkímélték. 1075 és 1128 között épült az a bazilika, mely lényegében ma is áll. A katedrális az idők folyamán Róma és Jeruzsálem után a katolikus világ harmadik legfontosabb búcsújáróhelyévé vált. Szent Jakobot „Isten után a legjóságosabb és legerősebb pártfogónak” tisztelték.

Forrás: Magyar Kurír

HOGYAN IMÁDKOZZUK A SZENTOLVASÓT?

II. János Pál pápa javaslatai - Rosarium Virginis Mariae című apostoli levele – szerint:

A) A Miatyánk elkezdése előtt mondjuk be a titkot! Pl. akit Te szent Szűz a Szentlélektől fogantál. Ha lehet, olvassuk el a titoknak megfelelő szentírási részt. Vagy (és) fogalmazzunk meg néhány gondolatot a titokkal kapcsolatban, s arról, hogy hogyan indul ki ez a titok az örök Atyától.

Amire különösen hív a pápa, hogy szemléljük lelkünkben az eseményt, képzeljük el azt, ami a titokban történik! - Pl. lássuk Máriát, amint Igent mond Isten meghívására. S a Lélek eltölti őt. Lélekben boruljak le a titok előtt: a Végtelen Ige, Isten, testet ölt egy emberben. S közben fölmerül bennem a kérdés: mit mond ez számomra?

B) E kis elmélkedés után a MIATYÁNK titkával (ne csak szövegével) kezdjük a tizedeket. Imánk, szemlélődésünk a Teremtő Atyától induljon, akitől a Fiú (és a Fiúnak minden titka) is származik (vö. Ef 1,3-10; Kol 1,15-17). Ő teremtette Szűz Máriát is, hogy befogadhassa az Igét, s az egyház példája legyen abban, ahogyan befogadta és követte Jézust.

S a DICSŐSÉG titkával (és ne csak egy kis odaillesztett imádsággal) fejezzük be a tizedet. Jézus egész élete, minden "titok" a Szentháromság dicsőítésére vezet minket. Életünk célja, hogy eljussunk (Jézus útján, Máriával együtt) a Szentháromság dicsőségébe. A MIATYÁNK és a DICSŐSÉG így egy fenséges keretet ad a tizednek,

amelyben Máriával az Ige titkáról elmélkedünk. "S így a DICSŐSÉG nem rövid záradék, hanem megkapja a maga méltó szemlélődő jellegét, ... s megízlelteti a Táborhegy élményét": megérkezünk általa a Szentháromság "közösségének" titkába – a mennybe.

C) A tizedek imádkozásakor:

Amint már VI. Pál biztatott, II. János-Pál is javasolja, hogy a Jézus neve után minden Üdvözlégyben mondjuk ki a titkot is. Ez jobban "kifejezi a Krisztusba vetett hitet", a Jézus-központúságot.

A titkot szemlélve feltesszük a kérdést: mit jelent ez nekem? Szűz Mária útja, az egyház útja, a mi utunk! Én is Mária útját járhatom. A jelen titok esetében pl. ez azt jelenti: hogy Isten bennem is testet akar ölteni - ha IGEN-t mondok hívására! Szeretnék most rögtön IGEN lenni Isten számára...

D) A DICSŐSÉG után nem szükséges elmondanunk mindig ugyanazt az imácskát, (pl. hogy Ó Jézusom...) – mondja a Szentatya. "Gyümölcsözőbb, ha minden tizedet olyan imádsággal zárják, amely az adott titok fölötti elmélkedés sajátos gyümölcseit kéri". Lehetséges, hogy (amint a tized elején valaki felidézheti a titok mondanivalóját, és azt, hogy mit mond az számunkra), a tized végén egy valaki rövid imában hálát ad a titok mondanivalójáért, pl. hogy mit mondott az neki. Családokban vagy kisebb csoportokban meg lehet beszélni, mit jelent számunkra ez a titok.

Október hónapban rózsafűzért imádkozunk hétköznap 17.45-től, szombaton 7.15-től, vasárnap pedig 17.00 órai kezdettel. Mindenkit szeretettel várunk!

CHIARA BADANO

Sasselloban született, az Acqui egyházmegyéhez tartozó és a liguriai Appenninek lábánál fekvő észak-olaszországi kisvárosban, 1971. október 29-én, szülei 11 évig tartó várakozása után.

A Chiara [= világos, tiszta, fényes, ragyogó] nevet kapta és valóban tiszta és nyílt tekintetű, szelíd és kifejező mosolyú, okos, nagy akaratereővel rendelkező, élénk, vidám, sportos lány volt, akit az édesanyja arra nevelt – az evangélium igéin keresztül –, hogy beszélgesse Jézussal, és »mindig igent« mondjon neki. Egészséges volt, szerette a természetet, a játékot,

de már kiskorától fogva kitűnt az »utolsók« iránti figyelemmel és szolgálattal teli szeretetével és gyakran lemondott a kikapcsolódás pillanatairól. Már óvodás korában egy kis dobozba gyűjtötte spórolt pénzét a »néger gyerekeknek« és az volt az álma, hogy orvos lesz és Afrikában fogja gyógyítani a beteg gyerekeket.

Mindennapi volt, de volt benne valami különös. Készségesen állt Isten kegyelme és róla alkotott terve előtt, mely lassan-lassan megnyilvánult számára. Az elsőáldozása napján egy Evangéliumot kapott ajándékba. Neki ez »csodálatos könyv« és »rendkívüli üzenet« volt. Azt mondta: »könnyen meg tudom tanulni az abc-t, és ugyanígy kell lennie az evangélium élésével is!«

Tanulmányait gimnáziumban folytatta, és Jézusnak ajánlott minden nehézséget és szenvedést. 17,5 évesen hirtelen nyilalló fájdalmat érzett a bal vállában, a vizsgálatok és az eredménytelen beavatkozások csont-daganatot mutattak ki nála. Ezzel mintegy két éves kálvária vette kezdetét. Ahogy Chiara megtudta a diagnózist, nem sírt, nem lázadozott: azonnal csöndesen elmélyedt, és mindössze 25 perc múltán kimondta az igent Isten akaratára. Gyakran ismételte: »Ha te akarsz, Jézus, én is akarom.«

Ragyogó mosolya nem szűnt meg. Nagyon fájdalmas kezelésekkal kellett szembenéznie, és a mellette lévőket bevonta ugyanabba a Szeretetbe. Elutasította a morfiomot, mert az elvonja tőle a tiszta tudatot. Mindent felajánlott az egyházért, a fiatalokért, a nem hívőkért, a missziókért... végig derűs és erős volt. Ezt ismételte: »Most már nincs semmim, de van szívem, amivel mindig szerethetek.«

A szobája a torinói kórházban és otthon is a találkozás, az apostolkodás, az egység helyévé vált: ez volt az ő temploma. Az orvosokat, még a nem vallásosakat is megdöbbenetett a körülötte uralkodó béke, és néhányan visszatértek Istenhez. Vonzotta őket, mint a mágnes és még ma is emlékeznek rá, beszélnek róla és fohászkodnak hozzá.

Chiara sokak kitartó kérése után ezt írta a Szűzanyának egy cédulára: »Mennyei Édesanyám, kérem tőled a gyógyulásom csodáját; ha az nem egyezik Isten akaratával, kérlek, adj erőt, hogy soha ne adjam fel!«, és hűséges maradt ehhez az elhatározásához.

Kislány korától elhatározta, hogy nem »a szavaival adja Jézust a barátainak, hanem a viselkedésével«. Mindez nem volt könnyű, ugyanis többször megállapította: »Milyen kemény az árral szembe haladni!« És hogy le tudjon győzni minden akadályt, ezt ismételte: »Neked, Jézus!« Ahhoz, hogy jól élje a kereszténységet, igyekezett

lehetőleg minden nap részt venni a szentmisén: ott magához vette Jézust, akit annyira szeret. Olvasta és átélmélkedte Isten ígését.

Gyakran elgondolkodott Chiara Lubich megállapításán: „Szent leszek, ha most szent vagyok.” Édesanyjának, aki azon aggódott, hogy majd elveszíti őt, egyre csak azt mondta: »Bízzál Istenben, és ezzel mindent megtettél«; vagy »Amikor én már nem leszek, kövesd Istent és megtalálod az erőt a továbblépéshez.«

Chiara felkészült a találkozásra: »A Jegyes látogat el hozzám«, és a miséjére kiválasztotta a mennyasszonyi ruhát, az énekeket és az imákat. A szertartásnak »ünnepnek« kellett lennie, ahol »senki nem sír«. Amikor utoljára vette magához az Oltáriszentséget, mintha elmerült volna Őbenne és azt kérte, hogy mondják el »az imát: Jöjj, Szentlélek Istenünk, küldd az égből minékünk fényesség sugarát«.

A fiatalok a jövő. Én nem futhatok tovább, de át szeretném nekik adni a fáklyát, ahogy az Olimpián szokás. Egy életük van, és azt megéri jól leélni!

« A »Jegyes« 1990. október 7-e hajnalán jött el érte, egy nagyon átszenvedett éjszaka után, Rózsafüzér Királynője ünnepén. Ezek voltak az utolsó szavai: »Mama, légy boldog, mert én az vagyok! Szia!« És még egy ajándék: odaadományozta szaruhártyáit.

„Életszentségének híre” azonnal elterjedt világszerte és nagyon sok „gyümölcsöt” hozott. Livio Maritano, Acqui egyházmegye püspöke 1999. június 11-én nyitotta meg a szentté avatási eljárást. 2009. december 19-én a Szentatya, XVI. Benedek pápa elismerte a Tiszteletreméltó Chiara Badano közbenjárására történt csodát és aláírta boldoggá avatásának dekrétumát. A boldoggá avatásra pedig szeptember 26-án került sor.

Forrás: Magyar Kurír

BIBLIAI KALANDTÚRA

Szeptember 4-én a családos közösség bibliai kalandtúráját szervezett az iskoláskorú gyermekeknek, mely által a gyermekek közelebb kerülhettek a Jóistenhez és embertársaikhoz.

Hát ez az a mondat, ami igaz, de ezt sem előtte, sem akkor nem így éltük meg. Sokkal inkább éreztük, hogy főntről szervezik Dánielnek, Máténak, Annának...azért, hogy közelebb kerüljünk a Jóistenhez és Tamáshoz, Judithoz, Zolihoz...

Gondolkodtam, hogy leírom-e a hétvége történetét részletesen, nevekkal, de mert ez egy gyönyörű történet arról, hogy hogyan működik Isten az életünkben a Szentlélek által, és egy jó közösség hogyan működik, hát leírom.

Előre bocsánatot kérek azoktól, akiknek a nevek nem mondanak semmit, de név nélkül a történet olyan, mint egy kifestő színezés előtt, élettelen. Ráadásul a Jóisten sem XY-okat hív meg valamire, hanem nagyon is személyes az Ő munkálkodása bennünk és általunk.

A tavalyi lelki gyakorlat után erős vágyat éreztem arra, hogy többször legyen lelki programunk egymással és a gyerekekkel is. Péter egyik mondata pedig arra döbentett rá, hogy mi magunk is foglalkozhatnánk a saját gyerekeinkkel.

Két élmény mentén tudtam ezt elképzelni; a bibliodráma mintájára és a Ciklus-show mintájára. Gyakorlatilag P. Évi ennyire már bizalmat szavazott, és - mint gyakorlatias ember - az időpontot is rögzítette a közösségi programok között. Melinda úgy tudta ezt a valamit elképzelni, hogy a gyerekek a házaknál lévő állomások között jönnek-mennek, és a végén tábortüzet rakunk.

A nyár vége fele már éreztem, hogy kár volt előhozakodni a vágyaimmal, mert csak a munka van vele, és fogalmam sincs a részletekről, de az időpont ott volt... Kriszti színjátszó kör szervezése miatt keresett meg engem és Beát. Amikor leültünk ötletelni, előhozakodtam ezzel a szeptemberi alkalommal, és 4 óra múlva úgy mentek el a lányok, hogy folytatni kell a megbeszélést. Beáéknál ugyanennyit tervezgettünk.

Úgy terveztük, hogy a gyerekek 6-7 fős csapatokat alkotnak a plébánián, ahol megkapja minden csapat az örökségét, és egy-egy ifis vezetésével elindulnak az állomások fele. Az első állomáson sokféle számukra vonzó dolgot (süti, kóla, számítógépes játékok stb.) kínálunk zsetonért, és így kicsaljuk az örökségüket, majd útnak eresztjük őket. A második állomáson - miután a pénzük elfogyott - keményen megdolgoztatjuk a kis tékozlókat (fát hordanak, mosogatnak, felmosnak stb.) Fél óra elteltével innen is menniük kell. Így meggyötörve érkeznek a harmadik állomásra, az ingyenes és meleg családi fészekbe, ahol megszeretgetjük a hazaérkezőket. Valójában csak itt derül ki számukra, hogy ők tulajdonképpen a tékozló fiú történetének szereplői voltak a túra során.

A tábor után Krisztiéknél folytattuk a tervezgetést, ahol Erika és B. Évi is ott volt már, mint leendő házigazda. Ahogy egyre többen lettünk, úgy gazdagodott, színesedett a program.

Az utolsó hét pedig már olyan volt, mintha IC-n ülnénk. Mindenki igent mondott a hívásra, tette, amit tennie kellett. Legtöbben anélkül mondtak igent, hogy tudták volna, mit vállalnak. Csupán a bizalom és a tetterekészség volt meg (Piroska, Erzs, Alice, P. Évi, Ildi, Melinda).

Gyöngyvér például előző nap tudta meg, hogy másnap kb. 18 gyerekek kellene "házibulit" tartani náluk.

Külön ajándék volt az ifisek lelkes és felelősségteljes közreműködése. Másik fejezet lenne a túra élményeit leírni. Ez a visszaemlékezés inkább csak rácsodálkozás arra, hogy Isten milyen finoman vezet bennünket, ha nyitottak vagyunk és tudunk közösségben lenni Vele és egymással. Egy hiteles vágyat ültet a szívünkbe, és megad minden segítséget a megvalósításához. Külön köszönet azért, hogy ez csak együtt jöhetett létre. Mindenkitől annyi áldozatot várt, amennyire képes volt, az viszont nagyon kellett.

Varga Tünde

Beer Miklós püspök atya 2010. szeptember 26-án egyházközségünkben akolitussá avatta Bartha Lajost és Illésfalvi Pétert; valamint lektorrá Páll Mártont.

Kérjük Isten áldását szolgálatukra!

Lektor és akolitus avatás 2010.

ÁGNES NŐVÉR LEVELE

Közösségünk - Szent Ferenc Kisnővérei - körül sok rászoruló család él, akiket igyekszünk támogatni. Borsod megyében lakunk, ahol az utóbbi időben az árvíz is nagyon megnehezítette az itteni emberek életét. Arlói házunkhoz kapcsolódóan működtetünk az Elfogadlak Alapítvány keretein belül egy programot, ahol hátrányos helyzetű gyermekekkel és családjaikkal foglalkozunk. (szfkisnoverei.communio.hu/elfogadlak) Oláh Róbert és családja is egy ezek közül. 10 gyermekes család, ebből 9 még az ő háztartásában él. A gyerekek közül egy óvodáskorú, egy 18 esztendő, a többiek általános iskoláskorúak. Róbert évek óta alapítványunknál dolgozik, gondnoki teendőket lát el. A rendházunk kertjét is ő gondozza. Becsületes, megbízható, egyszerű munkásember. Tavasszal az esőzések következtében a házuk fele leomlott, így 11-en egy helyiségben laknak jelenleg, aminek egyik fala szintén megrepedt. A ház félig téglá, félig vályogfalú. Az utcában van egy eladó ház, ami alkalmas lenne számukra, 2000000 Ft-ba kerül. Ha 1000000 Ft-ot készpénzben kifizetnének, akkor a további összeget részletfizetéssel meg lehet oldani és még tél beállta előtt beköltözhetnének. A fent említett család tagjai gyógynövényeket gyűjtöttek, melyeket szárítás után közösen dolgoztunk fel. A szárított növények teaként fogyaszthatók, többféle probléma esetén ajánlott, de kis mennyiségben, keverve általános fogyasztása is egészséges. A gyógynövények november 7-én a délelőtti szentmisék után lesznek „megvásárolhatóak”. Az előállítási költség 500 Ft/zacskó, de ez nem a vételár, bárki vihet belőle és ha lehetőségei engedik adományával támogathatja a családot, hogy mielőbb új otthonhoz juthassanak.

Ágnes nővér

Október 9-én 30 gyermek járult először szentáldozáshoz, imádkozunk értük és családjaikért, a Jóistenhez való hűségükért!

ESEMÉNYNAPTÁR

Október 10.	18 óra	bérmálkozásra készülők befogadási miséje
Október 16.	9 óra	Galgás Ifjúsági Találkozó Szadán
Október 17.	9.30	gyerekmise
November 7.	délelőtt	Ágnes nővér látogatása
	18 óra	gyerekmise

<p><u>SZENTMISÉK TEMPLOMUNKBAN</u> Hétköznap, kedd kivételével.. 18.30 Keddenként ugyanebben az időben igeliturgiát tartunk áldoztatással Szombat.....08.00 Vasárnap08.00; 09.30; 18.00 Gyónási lehetőség minden mise előtti 15 percben, illetve előre megbeszélte időpontban a plébánián is van gyóntatás. Görög katolikus misék: minden hónap 1., 3. és 5. vasárnapján 11.30 <u>SZENTMISÉK ERDŐKERTESÉN</u> Szombat.....18.00 Vasárnap 08.00 <u>SZENTMISE ŐRSZENTMIKLÓSON</u> Vasárnap.....9.30 <u>SZENTMISE VÁCBOTYÁNBAN</u> Vasárnap11.00 <u>SZENTMISÉK VÁCRÁTÓTON</u> Szombat.....18.00 Vasárnap 11.00</p>	<p style="text-align: center;">KÖZÖSSÉGEINK</p> <p>Ifjúsági közösség: péntek 19:30 Családos közösség: minden hónap első szombat 17.30 Életige kör: minden hónap 3. csütörtök 19.15 (változás!) Felnőtt közösség: minden szerda 19.00 Kalász közösség: minden hónap második vasárnap délután Szent Antal imaközösség: minden hónap 13-án 17.30 Szent Anna Bibliakör: hétfő 10.00 Kórus: minden szerda 19 óra Gitáros kórus: minden vasárnap 16.30 Karitás: minden hónap második szerda 19.15 (változás!) Útkeresők: minden kedd 19.15 Dicsőítő csoport: kéthetente szerdán 19.00 Rózsafüzér társulatok: minden hónap első vasárnapja Missziós Imaközösség: minden hónap első vasárnap 16.00 Baba-mama minden csütörtök 10-12-ig</p>
<p style="text-align: center;"><u>SZENTSÉGIMÁDÁSOK TEMPLOMUNKBAN</u></p> <p>Hétfőn és csütörtökön 19 órától; Reggeli szentségimádás hétfőtől csütörtökig 6.00; pénteken 5.00 órától, hétféig 6.30-7.30-ig (zsolozsma 6.30-tól)</p>	
<p style="text-align: center;">HIVATALI ÜGYEK</p> <p>Bejelentkezni a kereszteleire a kívánt időpont előtt legalább 3 hónappal szükséges (a baba születésének várható időpontja előtt is el lehet intézni). Bejelentkezés Lukács Péter állandó diakónusnál a +36-30-4744549-es telefonszámon. Bejelentkezés az esküvőre minden év március 1-ig, Molnár Zsolt plébános úrnál. Ha kérdése van, az 589-540-es vagy a +36-20-9104509-es telefonszámon lehet felvilágosítást kérni. Plébániai irodaügyelet a Szent Pio Otthonban munkanapokon 8-tól 15 óráig. A szentmise szándékok elolvashatók a falíújságon vagy a sekrestyében!</p>	
<p style="text-align: center;">Kiadja a Verezegyházi Római Katolikus Egyházközség. Megjelenik havonta. A kiadványért felelős Molnár Zsolt plébános. (e-mail: molnar.zsolt@vaciegyhazmegye.hu) Szerkesztőség: dr. Horváth György, Ferencz Zoltán (e-mail: ferencz.zoltan@vereseqyhaz.vaciegyhazmegye.hu) Az újság elolvasható a www.vereseqyhaz.vaciegyhazmegye.hu honlapon is.</p>	